

Voorouderregressie: “de ontdekking”

Jos Olgers

...luister eens ‘met een open mind’ naar deze vooronderstellingen, misschien word je wel enthousiast of nieuwsgierig...

We hadden witte duiven gehuurd om los te laten bij de opening van ons nieuwe gebouw van TranceArt. Bente, een meisje gekleed als een prinsesje, gaf ze de vrije vlucht op deze stralende vrijdagmiddag. Gisteren bracht ik de lege duivenmand terug naar de eigenaar van de duiven. De duiven waren er al. Onderweg ging het regenen en werd de lucht donkerder. Zoals gewoonlijk gaf dit mij een wat zwaarmoedig gevoel. Dat doet somber weer nu eenmaal met me. Normaal sta ik daar nooit zo bij stil. Ineens gebeurde het, ik weet niet wat de prikkel was, maar ik opende mijn hart, verwijdde mijn ogen en mijn zesde chakra. Ik zag plotseling de schoonheid van de zachtheid van het licht, en de kleurschakeringen om me heen. Ik voelde me gelukkig. Al die tijd was deze mogelijkheid in me aanwezig geweest, maar nog nooit had ik er op deze manier gebruik van gemaakt.

De ontdekking

Soms kan het zo gebeuren, dat je tientallen keren iets op je weg tegen komt, zonder te beseffen dat je er wat mee kunt. De hier volgende ontdekking is er zo één.

In mijn praktijk was het soms nodig om mijn cliënten te laten ervaren hoe hun vader of moeder hen ervoeren. In de loop van de tijd ontwikkelde ik daarvoor de volgende oefening die ik, wanneer nodig, meestal staand met mijn cliënten doe: “Nu je hier zo staat, wil ik je vragen mij te vertellen hoe je vader eruit zou zien, als hij nu voor je zou staan... Ik denk dat het ‘t best gaat, wanneer je jouw ogen even sluit, omdat je dit soort dingen met gesloten ogen veel beter kunt voorstellen... Misschien heeft hij een karakteristieke houding... of blik in zijn ogen... Welke kleren droeg hij vaak... Misschien kun je je zelfs voorstellen hoe zijn stem klonk... Hoe dat voor je zou voelen nu hij zo voor je staat of zit... Misschien kun je dat ook helemaal in je lichaam ervaren... net echt... je zou bijna zweren dat wanneer je je ogen open zou doen hij voor je zou staan... Ik ben nieuwsgierig om van je te horen hoe het zou zijn, wanneer je eens op de plek gaat staan waar je vader staat... Jij ook? Wil je het eens proberen... (hier help ik dan mijn cliënt zich te verplaatsen naar die verankerde plek)... helemaal die man te worden... Hoe is dat... Wat gaat er door je heen over die persoon die voor je staat (Wat vindt vader van de cliënt, dus)...”

Op dit punt voltrekt zich dan de rest van vaak een intense therapie, waarbij zelfs een complete communicatie op gang gebracht kan worden tussen vader en zoon.

Heel vaak hoorde ik van mijn cliënten terug hoe bijzonder het was, dat ze zo maar in de huid van hun vader of moeder konden stappen. Vaak wisten ze dingen te vertellen die hun ouders hun nooit verteld hadden, die als ze het achteraf navroegen bleken te kloppen. Telkens weer als een cliënt me dat vertelde, reageerde ik met een: “Ja, dat is zo, dat heb ik vaker gehoord, en ook zelf ervaren.” Daar liet ik het dan bij.

Totdat eind februari 2002 Bertien en ik les gaven aan tweedejaars studenten hypnotherapie. We gaven in een intensief intern lesblok een oefening die ergens een component in zich draagt, zoals ik hiervoor beschreef. Opnieuw hoorde ik dezelfde feedback: “Hoe is het mogelijk, dat ik me dingen als mijn vader kan herinneren. Waar haal ik het vandaan. Het lijkt nog te kloppen ook!” Opnieuw

reageerde ik zoals ik altijd deed. Totdat... ineens volkomen onverwachts, iets als het ware uit de hemel kwam vallen: het kwartje viel: "Als ik nu in de huid van mijn vader kan kruipen, en helemaal kan voelen wat hij voelde, wist en ervoer, dan heb ik die informatie ergens in mij opgeslagen. Ergens in mij heb ik dus weet van de persoon van mijn vader en moeder..."

Maar als ik dat dus weet, dan bezat mijn vader ook deze kennis over zijn vader, en mijn opa weer over zijn vader enzovoort. Dus als ik in de huid van mijn vader kruip, moet ik dus ook bij die kennis van zijn vader over zijn vader kunnen komen. Ik zou zelfs op deze manier (als in een regressie) langs mijn voorouderlijn in de tijd terug kunnen gaan...!

Energetische 'infectie'

Als een donderslag bij heldere hemel, realiseerde ik me ineens welke consequenties dit voor therapie zou kunnen hebben. Dit zou een omslag kunnen betekenen in de regressietherapie.

Hoeveel patronen lijken bijna genetisch bepaald te zijn. Hoeveel patronen blijken afkomstig te zijn uit identificatieprocessen. Hoe vaak spreken cliënten niet over hun vader of moeder, opa of oma die ook al last hadden van diezelfde faalangst, diezelfde migraine etc?

De oefening waarin je de energie van je vader of moeder kunt ervaren, geeft een duidelijke indicatie, dat behalve gekopieerd gedrag, je als het ware ook 'energetisch geïnfecteerd' wordt met deze oude overgedragen overlevingsmechanismen. Het is alsof alle cellen in je lichaam het normaal vinden gedrag te vertonen dat geen enkele logische oorzaak heeft. Sterker nog, het loslaten van het oude gedrag blijft om onverklaarbare redenen bedreigend. Om in leven te blijven moet je dus wel gehoorzamen aan de onderbewuste informatie, hoe dwaas je bewustzijn het gedrag dat je nadoet ook vindt.

Deze aanname wordt gesteund door het feit dat vaak klassieke therapeutische behandelingen niet aanslaan. Je kunt het gedrag wel veranderen, maar bijvoorbeeld de onbegrijpelijke angst blijft bestaan. Je kunt cognitieve therapie doen met je cliënt tot je een ons weegt, maar er blijft een onrealistische drijfveer aanwezig om terug te vallen tot het oude gedrag. Hier is dus mogelijk sprake van iets onuitgesproken dat van generatie op generatie wordt overgedragen.

Overgrootvader raakte bijvoorbeeld getraumatiseerd en angstig. Hier hoorde een overlevingsmechanisme bij. Misschien was hij wel een stoere man die hard zijn best deed dit niet op zijn zoon, jouw opa, dit over te dragen. Toch zoals uit de hiervoor beschreven oefening blijkt, pikte je opa dit op. Ergens diep in hem wist hij gewoon 'hoe het in elkaar zat'. Ditzelfde weten kwam terecht bij jouw vader en via hem weer bij jou en jouw kinderen en kleinkinderen.

Zelfs reïncarnatietherapie biedt in een dergelijke situatie onvoldoende soelaas. Je kunt het karma van de ziel wel helpen genezen, maar de 'bijna genetische stroom' verdwijnt niet.

Stel je nu eens voor, dat je in staat zou kunnen zijn in je geschiedenis die ene voorouder waar alles begon te helen. En stel je eens voor dat als je die heling kunt laten doorstromen naar het hier en nu...

Energie en wetenschap

Hier komen we dus op een terrein waar de wetenschap, denk ik, nog niet mee klaar is. Hoe kan een overlevingsmechanisme dat ergens bij een overgrootvader ontstaan is, in de vorm van onderbewust gedrag, worden overgedragen. Je bent snel klaar als je zegt: "Dat kan niet." Maar hoe verklaar je dan de ervaring van al die mensen die meer van hun ouders wisten en voelden, dan ze konden weten of voelen?

Sinds het ontstaan van de moderne hypnotherapie (4 mei 1784*) is het een komen en gaan geweest tussen diverse stromingen. Men probeerde altijd in het gevlij te komen bij de wetenschappers door allerlei bijzondere fenomenen wetenschappelijk te verklaren, maar slaagde daar nooit helemaal in. Nog kort geleden (1956, 3e druk, pag. 81) beschreef de Amsterdamse zenuwarts Dr. S. Koster in zijn

belangrijke 'Leerboek der hypnose' hoe hij van een energetische techniek gebruik maakt om mensen dieper in hypnose te brengen: "Is de patiënt op deze wijze nog niet of niet diep genoeg in hypnose gekomen, wat betrekkelijk zelden het geval is, dan ga ik ritmisch, met langzaam strijkende bewegingen, met mijn handen langs zijn lichaam, van zijn hoofd tot zijn knieën ongeveer, hier en daar zijn lichaam zacht aanrakend. Dit maakt bij sommige mensen de hypnose beslist dieper. Deze 'passes' late men echter achterwege bij duidelijk erotische patiënten."

Kort hierna verdwenen de oude technieken alsof ze nooit bestaan hadden, of alleen door charlatans uit het grijze verleden gebruikt werden. Nieuwe zakelijkheid brak aan met de komst van het onderzoek van de effectiviteit van het handelen van bijvoorbeeld Milton Erickson. Ik vraag me af in hoeverre men ooit in staat is geweest de ziel en persoonlijkheid van hem in een NLP techniek samen te vatten.

Waarom schrijf ik deze alinea? Ik ben bang, bang dat mensen niet willen onderzoeken, maar heel onwetenschappelijk deze bevindingen als onwetenschappelijk af zullen doen. Is er dan toch meer tussen hemel en aarde? Ik geloof van wel, en wil iedereen vragen voorlopig eens mee te denken en aan te nemen dat er tussen mensen ook diverse energetische fenomenen plaatsvinden. Fenomenen die misschien wel meer invloeden op ons gedrag hebben, dan tot op heden algemeen werd aangenomen. Mijn verlangen is om deze te onderzoeken.

Nieuws onder de zon

Niets nieuws onder de zon zou je kunnen zeggen. We weten toch van de invloed die ouders op hun kinderen hebben. We weten toch dat gedrag van generatie op generatie kan worden overgedragen. Dat klopt. Toch spreek ik hier niet over gekopieerd gedrag, maar over 'geheugen' dat door ons lichaam of ziel wordt gedragen.

Ik geloof dat het mogelijk is via de voorouderlijke lijn terug te gaan in de tijd, zonder slachtoffer te zijn van voorouderlijk falen. Met normale regressietechnieken moet het mogelijk zijn deze voorouder te helen, en dan als het ware de energetische verandering als een golf door de tijd mee te nemen naar het hier en nu. Op deze wijze zou de hele mens kunnen helen omdat als het ware de oude interfamiliaire stroom geneutraliseerd wordt.

Klinkt dit vreemd? Is dit daadwerkelijk vreemder dan het helen van het gewonde innerlijke kind? Ook hier gaan we uit van effecten van herstel op energetisch gebied! Eclectisch gezien hebben we als hypnose- en regressietherapeuten nooit moeite het innerlijk kind van onze cliënten te helen. Therapeuten die hiermee werken, ervaren zelfs dat het het meest effectief is, wanneer je het innerlijk kind geassocieerd heelt in die momenten waarin de kwetsuur ontstaan is. We nemen dan het gehele kind, samen met meer passende nieuwe overtuigingen, mee naar het hier en nu. Als je stil staat waarom dit meer effect heeft, kom je vanzelf terecht bij interne energieoverdracht in de cliënt, waardoor je als het ware een heling tot stand brengt in elke latere levensfase die volgt op de oude kwetsuur. Hierdoor is de kans optimaal geworden, dat geen oude triggers, die de pijn dragen, aanwezig blijven.

Behalve deze realisatie is hier dus toch niets nieuws onder de zon. Het nieuwe is het feit dat er een energetische lijn bestaat tussen de persoon in het hier en nu en zijn voorouders, en dat de kans bestaat dat langs deze lijn de cliënt in het hier en nu geheeld kan worden. Je kunt hiervoor dan gewoon gebruik maken van de bestaande therapeutische methodieken uit de hypnotherapie en uit de regressietherapie.

Sjamanisme

Terwijl ik me met dit onderwerp bezig houdt dringt een uitspraak zich op, die ik diverse wijze 'grootvaders en – moeders' heb horen zeggen. Ze spreken dan over de oude sjamanistische tradities in Noord en Zuid-Amerika waar gezegd wordt; "Hetgeen je aan je eigen heelheid doet, doe je niet alleen voor jezelf, maar ook voor de zeven generaties voor je én de zeven generaties die na je

komen.”

Die zeven generaties na mij heb ik altijd wel begrepen, maar die zeven generaties voor mij begint me nu duidelijk te worden. Wanneer ik daadwerkelijk één van mijn voorouders heel, heel ik daarmee ook diens ziel, en daarmee ook de zielen die na hem komen die ‘geïnfecteerd’ zijn met zijn oude pijn en overlevingsmechanismen.

Waarom zeven generaties? Bertien van Woelderen, mijn echtgenote, helderziende en mededirecteur van TranceArt, en ik ontdekten hier de eerste glimp van in ‘t Bluk.

Eerste experiment

Ergens aan de rand van een wijds heide gebied in ‘t Gooi staat het herbouwde koffiehuis ‘t Bluk. Hier zaten we afgelopen zondag rustig. Ik had net de duivenmand weggebracht, en we spraken over de mogelijkheden die voorouderregressie zou hebben. Omdat Bertien vrij snel in staat is in zichzelf op zoek te gaan naar innerlijke processen, stelde ze voor een korte blik te nemen in haar oude familiepatronen. Zo zouden we kunnen ontdekken of het daadwerkelijk mogelijk is terug te gaan in het verleden via de voorouderlijke lijn.

Tijdens deze korte en beperkte sessie ervoer Bertien hoe praktisch allerlei familiepatronen in elkaar zitten. Zo ervoer en zag zij dat ergens een verre grootmoeder kil en gevoelloos was naar haar kind. Waardoor dit kind ongelukkig werd en als eerste een speciaal patroon ging dragen, wat het familiepatroon werd.

Ik werd zo enthousiast dat het systeem werkte, dat ik tot mijn spijt onvoldoende rekening hield dat deze regressielijn allerlei emoties op kon roepen. We besloten te stoppen, om later verder te gaan. Eén van de ervaringen die Bertien had, was dat naar mate ze verder terug ging in haar voorouderlijke geschiedenis, de herinneringen langzamerhand ijler (verder weg) werden. Volgens haar zou het best kunnen zijn, dat herinneringen van voor de zevende generatie te ijl zijn geworden om nog wat mee te doen. Of dat waar is, weten we (nog) niet. Was dat waarom sjamanen spreken over zeven generaties? Mijn ervaring met ‘grootouders’ is, dat wanneer dergelijke concrete uitspraken gedaan worden er ook een reden voor is.

Mogelijke methodieken

Uit onze oefening destilleerde zich enkele mogelijke oefeningen, om verder de mogelijkheden van de voorouderregressie te onderzoeken.

De verkenning

De volgende methode lijkt mij een manier om kennis te maken met het gegeven van voorouderregressie, en is passief liggend op een matras of actief bewegend door de ruimte te doen.

1. Ervaar jezelf.
2. Visualiseer je ouder zo concreet mogelijk voor je.
3. Als mogelijke tussenstap: communiceer met hem.
4. Stap in hem, en wordt hem helemaal.
5. Communiceer met deze persoon (geassocieerd zijn met de ouder).
6. Breng de communicatie op het onderwerp van zijn opvoeding, en zijn ouders (opa of oma).
7. Als je dan zo praat over je ouders, wat voor indruk geven ze je, hoe ervaar je ze etc. (ga ze langzamerhand concretiseren).
8. Hoe zou deze ouder er nu uit zien wanneer hij voor jou zou staan of zitten? Praat er eens mee (nu vanuit de geassocieerde ouder die gedissocieerd zijn vader of moeder waarneemt).
9. Hoe zou het zijn om eens in hem te stappen? (uitnodiging tot associatie).
10. Stap nu eens in die persoon die je voor je ziet, hoe is dat, hoe voelt dat etc. Ga er een gesprek mee aan (je bent nu dus geassocieerd met opa of oma).
11. Ga nu verder met punt 6, zo dat je bij een overgrootouder terechtkomt, en daarna weer een stapje verder etc.

Therapeutische optie

Wanneer je deze verkennende methode gebruikt, kun je rustig aan ook een oud familiepatroon meenemen in het onderzoek, en bekijken of ervaren waar en hoe dit ooit begon. Brugtechniek De al bekende brugtechniek zou mogelijk moeten zijn, wanneer de cliënt deze op zich logische route begrijpt.

1. Maak een brug van het familiepatroon.
2. Geef de suggestieve opdracht: "Ga terug naar dat moment in je voorouderlijke lijn, waarin dit gevoel ontstond."
3. Behandel dan één en ander als een normale vorige leven regressie.
4. "Neem de energie van de geheelde voorouder mee naar het hier en nu, en laat onderweg deze heling stromen door alle nazaten tot jou en jouw kinderen toe."
5. "Als je wilt kun je aan die heling het verlangen meegeven, dat waar nodig deze heling ook voor verdere nazaten van jou zal worden geactiveerd." Met punt 4 zul je ook de energie die in jou zit, van de nazaten na de voorouder bij wie het probleem ontstond, helen. Omdat jij ook drager bent van de energie van die nazaten.

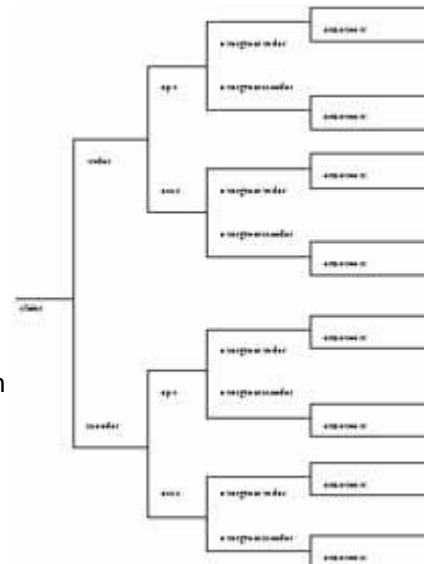
Ikzelf geloof, dat je op een ander niveau ook de ziel van deze mensen heelt. Dit laatste ligt echter niet direct op het vlak van de cliëntgerichte hypnotherapie.

Tijdslijn

Voor meer visuele is deze methode, waarbij je de lijn van je persoonlijke geschiedenis instapt, wellicht handig.

1. Maak in jezelf contact, met het familiepatroon waar je aan wilt werken.
2. Vraag dit probleem of het een kleur wil doen opkomen.
3. Stel jezelf dan een horizontale lijn voor, waarop je genealogische geschiedenis van het probleem te zien is, alsof elke voorouder een eigen plekje heeft. De plekjes hebben vooralsnog geen persoonsnamen.
4. Laat nu de kleur van het familiepatroon, van jou uit, terugstromen in de tijd. Tot het moment waarop het ontstaan is.

Op dit punt kun je als therapeut kiezen voor een gedissocieerde visualiserende behandeling, of een geassocieerde behandeling. In het eerste geval blijf je kijken naar de lijn, terwijl je ziet wat zich daar afspeelt. In het andere geval stap je in je eigen geschiedenis, om indien nodig er ook weer uit te kunnen stappen.

Theoretisch bestaat de mogelijkheid dat ouders, grootouders en dergelijke elkaar op gelijke thema's uitzochten. Dit kan dus betekenen, dat één rechte lijn onvoldoende is. Je zal dan van bovenaf de volledige genealogie moeten bekijken. Deze zou er uit kunnen zien zoals op de tekening. Op deze figuur zou de cliënt kunnen visualiseren via welke route of routes zijn familiepatroon verloopt, waarna de verdere therapeutische behandeling kan volgen.

Opmerking

Elke genoemde therapiemogelijkheid is door mij bedacht en verkeerd nog in een experimenteel stadium. Het zal je duidelijk zijn, dat om hiermee te werken kennis van en ervaring met de normale hypnotherapeutische en regressietherapeutische technieken noodzakelijk is. Onderzoek Ik bracht deze ideeën in bij mijn intervisiegroep, met de aarzeling om dit onmiddellijk op mijn cliënten uit te testen. Hierop reageerde Theo Teunissen onmiddellijk enthousiast, met volle instemming van José Bosman en Roos Koeman, om in onze intervisiegroep de voorouderregressie verder uit te werken en te testen op zijn werkzaamheid.

Wij gaan dus aan de slag met experimenteren, en zijn tevens zeer geïnteresseerd in ervaringen van

collega therapeuten met dit onderwerp, die misschien ook enthousiast aan het ontdekken slaan in hun intervisiegroepen.

Wanneer blijkt dat voorouderregressie een nieuwe werkzame techniek is, ben ik van plan dit verder uitgebreid op schrift te stellen, waarbij uiteraard iedereen die eraan meegewerkt heeft genoemd zal worden. Ik zal in volgende TETH's iedereen op de hoogte houden van de vorderingen. Vragen
Ik ben geïnteresseerd naar meer informatie over het onderwerp van heling op de voorouderlijn. Ik stel me voor, dat mogelijk in sjamanistische geschriften wat op papier staat, of in religies die zich bezig houden met voorouderverering.

* Op deze datum ontdekt de Marquis de Puységur dat de opgeroepen trancestaat niet alleen zelf helende mogelijkheden in zich draagt, maar je er ook doelgericht mee kunt werken. Op die dag magnetiseerde hij de 22 jarige Victor Race, die in een somnambule staat terecht kwam. Puységur die kennelijk de moeite nam met de boer te communiceren, ontdekte dat deze in staat was de plaats en aard van zijn ziekte te vertellen. Hij kon zelfs vertellen welke medicijnen hij nodig had.

Voordien zag men de trance als een bijproduct van een behandeling, waarbij het er om ging heftige lichamelijke reacties teweeg te brengen (Mesmer). Veel meer over de geschiedenis van de hypnose staat beschreven in het recent (2001) verschenen boek van Joost Vijselaar, de magnetische geest, het dierlijk magnetisme 1770 – 1830, ISBN 90.5875.015.9

Uit: TETH (Tijdschrift voor Educatieve en Therapeutische Hypnose (Jaargang 18 nr. 2)